

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6C/211/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314203547
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314203547.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanému O. C., nar. XX. X. XXXX, L. XXX/XX, I. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát, Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 835,68 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie 379,08 eur **z a m i e t a .**

Konanie o zaplatenie 456,60 eur **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

V r a c i a žalobcovi súdny poplatok vo výške 20,80 eur, vrátenie ktorého vykoná po právoplatnosti tohto uznesenia Slovenská pošta, a. s., CVFT OSA, Thurzova 1, Košice.

odôvodnenie:

Žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, podal dňa 24. 3. 2014 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 835,68 eur a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania došlo dňa 30. 11. 2005 k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úverový rámec vo výške 1700 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky pravidelnými mesačnými splátkami podľa zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy boli úverové zmluvné podmienky žalobcu. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, preto ho žalobca dňa 28. 7. 2011 vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1861,84 eur. Ku dňu podania žaloby dlh žalovaného žalobca vyčíslil na sumu 835,68 eur.

Na základe takto podanej žaloby súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu zo dňa 23. 6. 2014 č.k. XXRo/XXX/XXXX-XX, proti ktorému žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odpor. V odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žalobca nezohľadnil všetky jeho uhradené platby a teda výška žalovanej sumy nezodpovedá reálnemu dlhu. Súčasne poukázal na to, že je momentálne v zlej finančnej a životnej situácii, preto žiadal o povolenie úhrady dlhu v splátkach.

Dňa 30. 7. 2014 došlo na súd podanie Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, ktoré prostredníctvom právneho zástupcu, s poukazom na ustanovenie §93 O.s.p., oznámilo svoj vstup do konania na strane žalovaného.

Podaním doručeným súdu dňa 26. 6. 2015, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, doplnil podanú žalobu a uviedol, že podpisom Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zmluvné strany uzatvorili aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Poukázal na to, že zmluva o RÚ je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako žalovaný sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá následne tento úver. Nejedná sa teda o plnenie žalovanému vnútené (skryté), ale žalovaný sa sám musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije alebo nie. Žalovaný si teda bol súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý, nejde teda o žiadne skrytie zmluvy do úverových podmienok. Žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručенú kartu, z ktorej následne čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účet zo strany žalobcu. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. že žalobca a ani žalovaný nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, nakoľko pri tomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola pôvodne dohodnutá vo výške 995,82 eur (30 000 Sk). Na základe písomnej žiadosti žalovaného o zmenu výšky úverového rámca bola táto navýšená na sumu 1700 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok a preto dňom 28. 7. 2011 sa stal splatným celý zostatok čerpaného úveru. Žalovaná suma v podanej žalobe vo výške 835,68 eur predstavovala len istinu (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru).

Dňa 26. 6. 2015 a dňa 7. 9. 2015, došli na súd podania žalobcu, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu, zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 395,72 eur a v časti o zaplatenie 60,88 eur, t.j. spolu o zaplatenie 456,60 eur. Túto sumu žalovaný uhradil jednotlivými splátkami od dňa 8. 4. 2014 do dňa 31. 7. 2015, t.j. po začatí konania na súde.

Podľa ustanovenia §96 ods. 1,3 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Podľa ustanovenia §96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Keďže žalobca zobral žalobu späť sčasti o zaplatenie sumy 456,60 eur skôr než sa začalo pojednávanie, súd konanie v tejto časti zastavil v súlade s citovaným ustanovením, pričom súhlas žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa nevyžaduje, pretože ich prípadný nesúhlas by nebol účinný.

Podľa ustanovenia §11 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, ak sa zaplatil vyšší poplatok, ako sa mal zaplatiť, preplatok sa vráti, ak prevyšuje sumu 1,70 eura.

Podľa ustanovenia §11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Podľa ustanovenia §11 ods. 4 Zák. č. 71/1992 Zb. v znení noviel, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa ustanovenia §11 ods. 6 Zák. č. 71/1992 Zb., ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa §3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do

centrálneho systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Žalobca v danej veci zaplatil súdny poplatok vo výške 50 eur, pričom po čiastočnom späťvzati žaloby pred prvým pojednávaním, žiadal zaviazať žalovaného už len na zaplatenie sumy 379,08 eur. Z tejto sumy súdny poplatok predstavuje 22,50 eur a teda rozdiel medzi žalobcom zaplateným súdnym poplatkom a súdnym poplatkom, ktorý by mal byť zaplatený po čiastočnom späťvzati žaloby, je 27,50 eur. Z tejto sumy súd v súlade s ustanovením §11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, skrátil 6,70 eur a zvyšok 20,80 eur vrátil žalobcovi.

Podaním doručeným súdu dňa 4. 9. 2015 vedľajší účastník na strane žalovaného, prostredníctvom právneho zástupcu, žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. Má za to, že zmluvným ustanovením o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere bolo spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie úveru na obstaranie kúpy tovaru v hodnote 8000 Sk, vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý vôbec nežiadal a nemal možnosť vylúčiť zmluvu o revolvingovom úvere. Toto ustanovenie je tak ukryté a napísané takým drobným písmom, že pre priemerného spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy je takmer nemožné si ho všimnúť. Vzhľadom k tomu má vedľajší účastník za to, že revolvingová zmluva nebola uzatvorená na základe slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovaného a je absolútne neplatná. Navyše samotná zmluva nespĺňa ani základné náležitosti v zmysle ustanovenia §4 Zák. č. 258/2001 Z.z.. Nemožno hovoriť ani o písomnej forme zmluvy, nakoľko k prijatiu návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy dochádza konkludentne a teda nie na základe písomnej zmluvy, ktorú zákon v danom prípade výslovne vyžaduje. Spotrebiteľ nemal v čase poskytnutia úveru, o ktorý žiadal, žiadne informácie o podmienkach. Zmluvná podmienka o dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spôsobuje následky, že spotrebiteľ by nemohol uzavrieť zmluvu o úvere, pokiaľ by odmietol revolvingový úver, nakoľko táto podmienka je predtlačená. Nie je podstatné, či dôjde k čerpaniu revolvingového úveru, nakoľko spotrebiteľovi je daný k dispozícii produkt, o ktorý vôbec nežiadal a nemá prehľad o podmienkach, ktoré sú spojené s využitím kreditnej karty. Takéto vnucovanie produktov spotrebiteľovi a viazanie produktov je nekalou obchodnou praktikou a je jednoznačne v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku. V prípade, že súd posúdi zmluvu o revolvingovom úvere ako absolútne neplatnú a nárok žalobcu ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vedľajší účastník vo veci vzniesol aj námietku premlčania s poukazom na ustanovenie §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak súd posúdi zmluvu ako platnú, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania s poukazom na ustanovenie §100 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi najmä s výpisom z obchodného registra žalobcu, úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., žiadosťami o zmenu výšky úverového limitu, výpisom z účtu žalovaného, výzvou na splatenie celého úveru + poštovým podacím hárkom, splátkovým kalendárom a zistil nasledovný skutkový stav.

Podľa výpisu z obchodného registra, žalobca je právnickou osobou, ktorá má vo svojom predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom.

Účastníci konania uzatvorili dňa 30. 11. 2005 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 265,55 eur (8000 Sk) na nákup v zmluve špecifikovaného tovaru. Zaplatenie tohto úveru však nebolo predmetom tohto konania.

Na tejto zmluve o úvere, na rovnakej strane ako podpisy oboch zmluvných strán, bolo drobným písmom uvedené, že „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvu o RÚ, a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., inak s úverovým rámcom vo výške 30 000 Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1200 Sk. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.“.

Podľa Hlavy 8 §1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., zmluvné strany, klient a spoločnosť sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvy o RÚ. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ). Klient je oprávnený čerpať RÚ opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len ÚK), za podmienok stanovených v týchto ÚP a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec vo výške 15 000 Sk. Klient sa uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ zaväzuje poskytnutý RÚ spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RÚ úroky.

Podľa Hlavy 8 §3 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., zmluva o RÚ sa stáva platnou podpisom ÚZ a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom ÚK a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. ÚK je riadne a včas aktivovaná, aj je aktivovaná v súlade s obsahom ustanovení týchto ÚP a obsahom Metodickéj príručky. Včasnou aktiváciou ÚK sa rozumie jej aktivácia v lehote do uplynutia 6kalendárnych mesiacov odo dňa odoslania výzvy k aktivácii ÚK spolu s ÚK a Metodickou príručkou s tým, že táto lehota začína plynúť prvým kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom boli uvedené dokumenty klientovi odoslané. Ak nie je ÚK riadne a včas aktivovaná v stanovenej lehote 6kalendárnych mesiacov, uplynutím tejto lehoty je spoločnosť oprávnená vykonať automatickú blokáciu ÚK.

Podľa Hlavy 8 §4 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., zmluvné strany sa tiež dohodli, že už pri aktivácii ÚK podľa §3 tejto Hlavy ÚP je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca a to z počiatkovej výšky 15 000 SK, pretože klient už pri podpise ÚZ prejavil záujem o zvýšenie úverového rámca. Zmluvné strany sa teda dohodli na zvýšení úverového rámca a to z počiatkovej výšky 15 000 Sk na čiastku, stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou, pri ktorom dochádza k aktivácii ÚK. Telefonickému hovoru predchádza písomné oznámenie spoločnosti o možnosti aktivácie ÚK, ako aj jej samotné zaslanie klientovi. Klient je oprávnený stanoviť novú výšku úverového rámca v rozmedzí od 15 000 Sk do tzv. maximálnej čiastky. Maximálnu čiastku oznámi spoločnosť klientovi pri predmetnom telefonickom hovore, pri ktorom dochádza k aktivácii ÚK. Telefonický hovor klienta, ktorým bude určená nová výška úverového rámca na základe tohto ustanovenia ÚP, je odkladacou podmienkou dohody zmluvných strán o zvýšení úverového rámca. Zmenu úverového rámca je možné uskutočniť kedykoľvek počas platnosti zmluvy o RÚ (viď Hlava 9 §9).

Podľa Hlavy 8 §5 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., spoločnosť klientovi ku dňu účinnosti Zmluvy o RÚ zriadi úverový účet pre čerpanie RÚ a to do výšky dohodnutého úverového rámca. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého RÚ a tomu zodpovedajúce záväzky klienta. Úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem RÚ, ktorý je za podmienok stanovených v Zmluve o RÚ, týchto ÚP a Metodickéj príručky klient oprávnený čerpať.

Podľa Hlavy 8 §8 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., zmluva o RÚ je uzatvorená na dobu neurčitú. Zmluvu o RÚ je klient oprávnený písomne vypovedať len ak nemá voči spoločnosti žiadne záväzky z RÚ, v takom prípade je výpovedná lehota 30dní a začína plynúť dňom doručenia výpovede spoločnosti. Spoločnosť môže Zmluvu o RÚ vypovedať kedykoľvek, pričom platí výpovedná lehota uvedená v predchádzajúcej vete. Ak klient nečerpá RÚ ani v jednom prípade po dobu platnosti ÚK, končí Zmluva o RÚ automaticky dňom ukončenia platnosti ÚK.

Podľa Hlavy 9 §4 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., maximálna čiastka, ktorú je klient oprávnený ako RÚ čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Spoločnosť nezodpovedá za prekročenie úverového rámca klientom. Čerpanie nad rámec úverového rámca je neoprávnené čerpanie RÚ podľa obsahu Zmluvy o RÚ a klient je povinný RÚ čerpaný nad úverový rámec na požiadanie spolu s úrokmi vrátiť spoločnosti.

Podľa Hlavy 9 §5 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý RÚ a to v pravidelných mesačných splátkach, a to vždy k 20. Dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. Dňu kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RÚ.

Výška pravidelnej mesačnej splátky RÚ bola medzi klientom a spoločnosťou dohodnutá vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, platného ku dňu splatnosti danej splátky. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného RÚ a pravidelné poplatky, napr. poplatok za výpis a príp. nepravidelné poplatky ako napr. poplatok za výber z automatu, za blokovanie karty (ďalej splátka RÚ). Výška poslednej splátky slúžiacej k vráteniu RÚ a zaplatenie úroku, prípadne úhrade poplatkov môže byť odlišná od výšky poslednej splátky RÚ.

Klient je povinný jednotlivé splátky RÚ poukazovať na bankový účet spoločnosti, špecifikovaný vo výzve k aktivácii ÚK. V prípade zmeny čísla účtu oznámi spoločnosť klientovi nové číslo účtu pred lehotou splatnosti najbližšej splátky a klient je povinný ďalej platiť na novo oznámené číslo účtu. Splátka je uhradená dňom jej pripísania na bankový účet spoločnosti. Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať variabilný symbol, ktorý mu bol oznámený vo výzve k aktivácii. Neuvedenie správneho variabilného symbolu a to najmä na poštových poukážkach alebo príkaze k úhrade je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými následkami.

Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby (ďalej len poplatky), ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov, platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto ÚZ a ktorý je obsiahnutý v Metodickvej príručke.

V prípade ďalšieho čerpania RÚ zo strany klienta sa zvyšuje výška úroku obsiahnutá v splátke RÚ. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ klientom o vrátenú časť RÚ. Splátky je klient povinný hradiť do okamihu úplného uhradenia čerpaného RÚ vrátane úrokov a poplatkov. Týmto nezaniká právo klienta na uskutočnenie ďalšieho čerpania. Klientov záväzok k hradeniu úrokov z poskytovaného RÚ voči spoločnosti vzniká okamihom, kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta.

Na základe Žiadosti o zmenu výšky úverového limitu zo dňa 26. 7. 2008, bol tento navýšený na sumu 1493,72 (45 000 Sk). Na základe ďalšej Žiadosti o zmenu výšky úverového limitu zo dňa 9. 11. 2010, bol tento zvýšený na sumu 1700 eur.

Výzvou zo dňa 28. 7. 2011 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 1861,84 eur z dôvodu, že napriek opakovaným výzvam nedošlo zo strany žalovaného k riadnemu a skorému splateniu splátok úveru.

Podľa predloženého splátkového kalendára, žalobca ku dňu podania žaloby vyčíslil dlh žalovaného na sumu 835,68 eur.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že dňa 30. 11. 2005 uzatvoril so žalobcom zmluvu o poskytnutí úveru na nákup tovaru - elektroniky. Úver čerpal vo výške 8000 Sk a zaviazal sa ho splatiť 10mesačnými splátkami po 800,- Sk. Tento úver riadne a v termíne splatil. Pri uzatváraní uvedenej zmluvy si všimol v spodnej časti zmluvy text o možnosti čerpať revolvingový úver. Nemal však záujem o tento úver a zo strany poskytovateľa úveru mu k tomu nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie. Túto časť úverovej zmluvy, ktorá obsahovala revolving, nemal možnosť odmietnuť, pretože bez podpísania celej úverovej zmluvy by mu neboli poskytnuté finančné prostriedky na nákup elektroniky tak, ako to chcel. Teda mal možnosť len podpísať úverovú zmluvu tak, ako bola predtlačená a pripravená, vrátane revolvingu alebo by mu neboli poskytnuté žiadne finančné prostriedky, o ktoré žiadal na nákup elektroniky. Nikto zo strany poskytovateľa úveru mu nič nevysvetlil, t.j. nebolo mu vysvetlené, za akých podmienok by mohol revolving čerpať, ako budú poplatky, náklady, úrok a podobne. Teda nemal ani možnosť rozlíšiť a oddeliť úverovú zmluvu od revolvingovej zmluvy s tým, že v tom čase ani nevedel, čo je revolvingová zmluva. Boli mu dané vypísané papiere s tým, že toto treba podpísať, ak chce tovar na splátky. Zmluvu teda podpísal, tovar na splátky dostal a aj ho zaplatil. Následne mu domov bola doručená úverová karta, na ktorej bol nejaký úverový rámec finančných prostriedkov s tým, že mohol kartu aktivovať a čerpať finančné prostriedky. K aktivácii karty došlo niekedy v r. 2006 alebo 2007. Následne túto kartu používal 3-4roky s tým, že mu bol doručovaný výpis. Potom sa ale dostal do situácie, že nezvládal platiť splátky a keďže sa dostal do omeškania so zaplatením niektorých splátok, od žalobcu mu bol doručený list, že zosplatňuje celý zvyšok úveru. Žalobca súčasne vec posunul určitej vymáhačskej spoločnosti, ktorá od neho žiadala zaplatiť zvyšok dlhu. Keďže nemal dostatok finančných prostriedkov, požiadal o pomoc spoločnosť O. U. A..P.U., ktorá v jeho mene na základe uzatvorenej mandátnej zmluvy komunikovala s veriteľmi a dosiahla pre neho možnosť splácať dlhy v splátkach, konkrétne v prospech žalobcu to bola suma 30,44 eur, ktorú platí doteraz. Žalovaný sa nevedel vyjadriť k tomu, koľko presne od žalobcu čerpal a koľko presne mu už uhradil, ale podľa jeho názoru, mu už uhradil trojnásobok čerpanej sumy.

Súd dotazoval žalobcu, aby súdu uviedol všetky platby na úhradu revolvingu, výšku poskytnutého revolvingu a na aký účel tieto jednotlivé platby boli započítané. Právny zástupca žalobcu dňa 2. 10. 2015 súdu oznámil, že v prílohe č. 1 k podaniu zasiela tabuľku s prehľadom platieb, ktoré žalovaný uskutočnil. Celková výška čerpaných finančných prostriedkov predstavuje sumu 2817,23 eur. Z tabuľky, ktorá tvorí prílohu podania súd zisťuje, že žalovaný už uhradil sumu 4015,82851 eur na úhradu revolvingového úveru.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že podanú žalobu vo zvyšku je potrebné zamietnuť.

Podľa ustanovenia §6 ods. 1 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní tovarov a služieb ustanovenú osobitným zákonom. Predávajúci najmä nesmie odmietnuť predať spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov.

V danej veci žalobca žiada zaviazat' žalovaného na zaplatenie dlhu na základe zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzatvorená ako súčasť úverovej zmluvy, uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 30. 11. 2005 a síce keď na konci tejto úverovej zmluvy drobným písmom je uvedené, že „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvu o RÚ, a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., inak s úverovým rámcom vo výške 30 000 Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1200 Sk. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.“.

Zmluvu zo dňa 30. 11. 2005 súd posúdil, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, uzatvorenú podľa Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Tento právny vzťah teda nie je možné posudzovať len podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pretože právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný uzatváral danú zmluvu s cieľom nevzťahujúcim sa k obchodnej činnosti, podnikaniu alebo povolaniu, t.j. s cieľom nákupu televízora do rodiny. Preto na daný právny vzťah je potrebné aplikovať aj citovanú Smernicu rady 93/13/EHS, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak sú pre žalovaného priaznivejšie a neprihliadať na tie ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľov v Občianskom zákonníku a rovnako na neprijateľné podmienky.

Tunajší súd je však toho názoru, že uvedeným ustanovením zmluvy o úvere, bolo spotrebiteľovi vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadal a nemal ani možnosť vylúčiť toto ustanovenie zo zmluvy. Súčasne tento revolvingový úver nebol ani špecifikovaný v súlade s ustanovením §4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., teda žalovanému ako spotrebiteľovi bol vnútený produkt - úver, o ktorý nežiadal a v čase žiadosti nemal o podmienkach poskytnutia úveru zodpovedajúce informácie. Najmä zodpovedajúcim spôsobom na uzatvorenie zmluvy jej nebol predložený taký návrh, ktorý by obsahoval základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých podmienok poskytnutia úveru, pričom nemožno ani odhliadnuť od skutočnosti, že nemal ako vylúčiť uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, poskytnutie úverového rámca. Súdom skúmaná predtlačená zmluva kontextovo začlenená ako osobitné zmluvné ustanovenie v inej úverovej zmluve, neobsahovala podstatné náležitosti podľa §4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

Preto súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie, resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie veci spotrebiteľ, uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ak chce získať úver je donútený fakticky podpísať aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru), je v rozpore s ustanovením §6 ods. 1 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, nakoľko nepriamo je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru na uzatvorenie zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý žiada

spotrebiteľ v danej zmluve, automaticky bez možnosti odmietnutia. Uvedená zmluvná úprava spôsobuje následky, že pokiaľ by spotrebiteľ nechcel žiadať o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, nemohol by uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože predtlačené ustanovenie zmluvy, ktorou sa podpisom zmluvy o úver automaticky uzatvára aj zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, nie je možné vylúčiť. Nie je pritom podstatné či bude alebo nebude aj revolvingový úver poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí výslovne od rozhodnutia veriteľa. Zároveň nie je ani podstatné, či aj dôjde k čerpaniu revolvingového úveru a následnému vzniku povinnosti splácať úver a s tým spojené úroky a poplatky a viazanosť zmluvných povinností spotrebiteľa na „aktiváciu karty“, pretože fakticky schválením „žiadosti“ a poskytnutím úverovej alebo kreditnej karty je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver (produkt, služba), o ktorý nežiadal. Popri tom spotrebiteľ aj pri malej nepozornosti ani nemusí mať vedomosť o tom, že o poskytnutie takéhoto úveru žiada, nemá ani prehľad o podmienkach poskytovania následného revolvingového úveru, ktoré vôbec nie sú totožné s podmienkami úveru, o ktorý bezprostredne klient žiada (okrem zvolenej možnosti splácania) a môže sa o nich len domnievať. Preto ak aj takýto spotrebiteľ použije úverovú alebo kreditnú kartu alebo začne čerpať úver iným spôsobom, nemá prehľad o jeho povinnostiach, ktoré mu z takéhoto vzťahu môžu vyplynúť. Preto súd má za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu, nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa - poskytovateľa služieb využívajúc neznalosť spotrebiteľa o podmienkach produktu, ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru dorúčením kreditnej karty samo osebe nabáda k jej použitiu, hoci možno konštatovať, že bez takéhoto vnútenia by klient - spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto konanie veriteľa je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov. Z vyššie uvedených dôvodov súd má za to, že daná zmluvná podmienka je neprijateľná. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky súd o výroku rozsudku nevyhlásil, keďže v obdobných veciach už bola táto zmluvná podmienka vyhlásená súdmi SR za neprijateľnú, napr. vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 6C/10/2014. V súlade s ustanovením §53a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa teda žalobca má zdržať používania takejto zmluvnej podmienky, resp. zmluvnej podmienky s rovnakým významom a to so všetkými spotrebiteľmi.

Zároveň však súd musí konštatovať, že samotné vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, v tomto súdnom prípade vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy, nemá vplyv na platnosť inej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá na základe takejto neprijateľnej podmienky vznikla mimo skutočnosti, že práve daná neprijateľná podmienka mala založiť právny vzťah.

Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia §499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia §502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-XXX/98, C-XXX/98, C-XXX/98, C-XXX/98 a C-XXX/98, U. W. N. SA proti P. M. D. F. A. N. SA O. B. M. A. Q. O., B. L. R. K., M. K. a N. Z. Y., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ustanovenia §2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1,2 Zák. č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia §3 ods. 6 Zák. č. 258/2001 Z.z., pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročný percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom

limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ustanovenia §4 ods. 1,2 Zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia §4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy

Podľa ustanovenia §4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ustanovenia §4 ods. 5 Zák. č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia §37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ustanovenia §40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

V danom prípade právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi, súd posúdil ako vzťah založený podľa zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý vznikol tým, že žalovaný čerpal poskytnuté peňažné prostriedky.

Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu väd podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa §52 Občianskeho zákonníka.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarcu pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. eurokonformným výkladom.

Súd bez ohľadu na to, či je alebo nie je neprijateľná zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je názoru, že poskytnutie spotrebiteľského úveru len na základe inej zmluvy, než tej ktorá bola primárne uzatvorená medzi účastníkmi a ktorá neobsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, znamená poskytnutie úveru bezúročne a bez poplatkov a sankcií a vznik právneho vzťahu je daný jedine tým, že došlo k čerpaniu poskytnutých prostriedkov, hoci samotná zmluva neobsahovala základné náležitosti podľa zák. č. 258/2001 Z.z., dokonca nebola ani vyhotovená v predpísanej písomnej forme. V danom prípade súd prihliadal na ustálenú judikatúru, kedy vo viacerých iných obdobných konaniach bolo ustálené, že sa nejedná o neexistenciu právneho úkonu a len možné domáhanie sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale sa jedná o nárok na vrátenie bezúročného úveru.

Súd pritom opätovne poukazuje na skutočnosť, že Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá bola súčasne a automaticky uzatvorená s podpisom úverovej zmluvy, neobsahuje náležitosti podľa §4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa §4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z., neobsahuje podmienky podľa §4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.. Podľa ustanovenia §4 ods. 5 Zák. č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Navyše ak bol revolvingový úver poskytnutý len na základe inej uzatvorenej zmluvy, súd je názoru pri poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe žiadosti nemožno hovoriť ani o dodržaní písomnej formy podľa §46 Občianskeho zákonníka pre absenciu existencie písomného prijatia návrhu. Preto daný zmluvný vzťah je platný podľa ustanovenia §4 ods. 4 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. len z dôvodu započatia čerpania zo strany žalovaného.

Z dôvodu, že platný úkon je len následkom skutočnosti, že žalovaný ako spotrebiteľ začal čerpať úver a žalobca neuniesol bremeno dôkazu o platnej dohode o výške úrokov a sankcií, tak súd nepriznal žalobcovi s poukazom na ustanovenie §4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, poplatkov a zároveň podľa ustanovenia §4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky celkovo vo výške 2817,23 eur, pričom žalovaný uhradil jednotlivými splátkami sumu 4015,82 eur, teda viac ako mu bolo reálne poskytnuté, teda na strane žalovaného nedošlo ani k bezdôvodnému obohateniu, preto súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania. Súd sa však vzhľadom na námietku premlčania jednotlivých splátok nezaoberal, pretože dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť z vyššie uvedených dôvodov.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie §142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením §146 ods. 2 O.s.p..

V danom prípade žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 456,60 eur, pretože túto sumu žalovaný uhradil jednotlivými splátkami v čase od 8. 4. 2014 do dňa 31. 7. 2015, t.j. po začatí konania na súde. Ustanovenie §146 ods. 2 O.s.p. vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety tohto ustanovenia sa hodnotí

iba podľa procesného výsledku. Ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa §146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania. Druhá veta tohto ustanovenia je výnimkou z aplikácie ustanovenia §146 ods. 2 prvá veta a síce v prípade, že žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, žalovaný je povinný uhradiť trovy konania. Súd má za to, že v danej veci v časti o zaplatenie 456,60 eur (54,64% žalovanej sumy) zavinil zastavenie konania žalovaný a to tým, že uhradil túto sumu po začatí konania na súde. Preto v tejto časti v súlade s ustanovením §146 ods. 2 veta druhá O.s.p. by mal platiť trovy konania žalovaný.

V časti o zaplatenie 379,08 eur (45,37% žalovanej sumy) súd žalobu zamietol, teda v tejto časti bol v konaní úspešný žalovaný a neúspešný žalobca. V tejto časti teda by mal platiť trovy konania žalobca.

Z uvedeného vyplýva, že tak zavinenie zastavenia konania žalovaným, ako aj neúspech žalobcu v konaní, sú porovnateľne rovnaké. Preto v súlade s ustanovením §142 ods. 2 O.s.p. súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V konaní si uplatnil náhradu trov vedľajší účastník, vystupujúci na strane žalovaného. Jeho procesné postavenie sa však odvodzuje od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje. Keďže náhrada trov konania nepatrí žalovanému vzhľadom na vyššie uvedené, súd nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia §205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.).